

[Axel Ivan Pedersen.]

er meget vanskeligt, for så vidt angår egentlige menneskelige egenskaber eller mangel på disse, må det forekomme muligt at opnå ganske betydelige positive resultater, når der er tale om en påvirkning ude fra som ved spiritusnydelse.

Der er således i befolkningen ingen uenighed om, at det er utilstedeligt, ja, endog hensyns- og ansvarsløst, at begive sig ud i trafikken i spirituspåvirket tilstand, og det er under visse omstændigheder også straffbart. Der, hvor enigheden hører op, er ved spørgsmålet om, hvornår et menneske er påvirket af spiritus, og hvornår i en sådan grad, at det vil være uforsvarligt at begive sig ud i trafikken som fører af et motordrevet køretøj.

Udenlandske videnskabelige forsøg viser, at selv et meget ringe alkoholindhold i blodet, helt ned til 0,3-0,4 promille, kan være farligt, og når forskellige opfattelser kommer til orde, skyldes det vel først og fremmest ukendskab til disse videnskabelige forskningsresultater. Da resultaternes rigtighed imidlertid også er bestridt fra nogle sider, foreslår Dansk Union for alkoholfri Trafik, at der fra statens side foranlediges foretaget en videnskabelig undersøgelse af alkoholdrydelsens indvirkning på køreevnen og af alkoholens indflydelse på trafikulykkerne. Vi ville derved opnå ikke at skulle bygge på de svenske undersøgelser alene, men også at kunne anstille sammenlignende betragtninger, hvilket må forekomme meget værdifuldt, da der herved kan opnås størst mulig tillid til undersøgelsesresultater.

Det er tiltrængt, at den uvidenhed, der hersker, ikke alene i den jævne befolkning, om alkoholens virkninger på det enkelte menneskes nervesystem og dermed på dets reaktionsevne, bliver erstattet med sikker viden om, hvad det er, der sker, når man nyder spiritus, og hvilken risiko man løber, når man påvirket heraf begiver sig ud i trafikken.

Der er i samme forbindelse anledning til at gøre den bemærkning, at det ville være et betydeligt fremskridt ikke mindst i trafikmæssig henseende, såfremt man ved jubilæumsfrokoster og store middagselskaber eller andre festlige aftenselskaber ville tage hensyn til de motorkørende deltagere. Det er i almindelighed således, at

værterne ved sådanne lejligheder ikke gør sig tanker om eller tager hensyn til, at der eventuelt som gæster kunne komme bilister, der helst er fri for at nyde spirituose drikke, fordi de skal køre derfra; men da de fleste mennesker har det sådan, at de ikke ønsker at være anderledes end andre, og måske også finder det ubehageligt, også for værtsfolkene, at bede om andet end det, som står på bordet, så affinder de sig med forholdene. Hvis de imidlertid beder om andet eller vender snapselglasset, eventuelt også cognacglasset, på hovedet, hvad flere og flere gør, er der mange, som er parat til at gøre bemærkning herom, hvad jeg finder i høj grad taktløst under hensyn til, at spirituskørsel kan medføre hæftestraf. Det er da også udtryk for, at det er så som så med den personlige frihed på disse områder. Friheden til at lade være med at drikke eller drikke, hvad der passer én, burde være lige stor, enten det gælder spiritus eller alkoholfri drikke.

Der blev som sagt dræbt 47 mennesker, børn, kvinder og mænd, i trafikken i 1958, fordi implicerede motorførere var påvirkede. Der er for mig ingen tvivl om, at ingen af disse motorførere har villet gøre andre fortræd, og at de er dybt ulykkelige bag efter, ikke alene i beklagelse af deres egen stilling, men også i medfølelse med dem, det er gået ud over, og disses pårørende.

Når en motorfører imidlertid er kommet i den situation som spirituspåvirket at have forvoldt et andet menneskes død eller et færdselsuheld, skyldes det som regel, at det var overladt til den enkelte selv at afgøre, om han eller hun var egnet til at føre køretøj „på fuldt betryggende måde“. Vi kan vist hurtigt blive enige om, at det, når det ikke drejer sig om stærkt berusede, er en temmelig svær opgave at lade den, som kun har fået nogle enkelte glas, afgøre sin egnethed, så meget mere som intet menneske er konstant i sin modstandskraft over for alkoholens virkninger; fysiske og psykiske årsager gør denne modstandskraft variabel fra dag til dag hos det samme individ. Den omstændighed, at nogle mennesker ansvarsløst og vildledende synes at acceptere et vist mindre forbrug, og den omstændighed, at den hidtidige domspraksis, der er bygget på den såkaldte frie bevisbedømmelse, skaber uensartethed og